

Fra Sandemans »Fireman«-dokumentar med Nathalie Portman.

Marco og McCartney

En passion for musik og netop har lagt hånd på

AF CAMILLA ALFTHAN FOTO: PHILIP SANDEMAN, MARCO SANDEMAN

PORTRÆT

»Hvad laver du i aften? Kan du være på Leicester Square om tre timer?« lød beskeden fra Sir Paul McCartney, da Marco Sandeman en novemberaften sidste år fik som opgave at indspille popstjernens seneste video »Dance 'til We're High«.

Den 26-årige danske instruktør skulle ikke noget og mødte op med sit kamera på den berømte londonske plads. Her mødte han en karrusel, juleudsmykninger og en sværm af tidlige juleshopere samt et ungt par, der iført isbjørnekostume demonstrerede mod hjemløshed og den globale opvarmning. McCartneys søster, Ruth, var der også med en ramponeret ghettooblaster, og så gik de tre ellers i gang med at skyde videoen.

Mens Marco filmede på livet løs, og musikken strømmede ud af højttalerne, gik McCartney rundt på pladsen i bedste popstjerne-stil og mimedede til sin sang.

»Folk kom frem, mens vi optog og ville give ham et knus og tage billeder med mobiltelefonen. En mand, som var meget beæret over at møde ham, blev ved med at kalde ham for John Lennon. Paul syntes, at det var meget morsomt,« fortæller Marco Sandeman om sin 67-årige samarbejdspartner, som til lejligheden havde iført sig jeans, uldfrakke og strikket halstørklæde, som han nonchalant viftede rundt om halsen, mens han slentrede rundt og sang.

Da indspilningen var færdig en times tid senere, foreslog eks-beatlen at løbe om kap tilbage til bilen.

Selve arbejdet med videoen gik først for alvor i gang, da Marco Sandeman var hjemme igen foran computeren i sin lejlighed i London og tilførte billederne sit eget kreative univers med vandrede lysglimt, kaleidoskopiske farver og dryppende maling. Produktionen tog tre uger, og danskerens kunstneriske frihed var total. Kun to mails blev det til Sir Paul, som uden nævneværdige indvendinger godkendte indsatsen.

I EN TID, HVOR VIDEOER for længst er blevet en væsentlig del af musikbranchens markedsføring, er Marco Sandemans oplevelse en sjældenhed.

»Når jeg arbejder for unge bands, er der et helt hold med folk, som har meninger om, hvordan det skal laves – fra pladeselskabet til marketingfolkene og musikerne selv. Paul McCartney er altid

meget afslappet og siger kun til, hvis der er noget, han slet ikke er enig i,« fortæller Marco Sandeman, som efter kun fire måneder på en parisisk filmskole har godt 20 musikvideoer bag sig, foruden en håndfuld manuskripter og kortfilm. Det var, da hans forhenværende talentbureau sendte en af hans musikvideoer til Paul McCartney, at tingene pludselig gik stærkt. Videoen var »Eddie's Gun« for det britiske band, The Kooks.

Imponeret over filmen hyrede McCartney Sandeman til at lave en »the making of«-dokumentar af sin seneste videoindspilning til pladen »Fireman«, som han har skabt med bassisten Youth. Med 1960ernes spontane arbejdsgang som forbillede, hvor The Beatles komponerede flere melodier om dagen, er alle »Fireman«'s 13 sange skrevet og indspillet på 13 dage.

»Dance Tonight«-videoen er instrueret af Michel Gondry, som er lidt af en guru inden for genren. Foruden et hold dansere medvirkede også skuespillerne Natalie Portman og McKenzie Crook, mens tøjet var designet af McCartneys datter, den berømte mode-designer Stella McCartney.

»McCartney og Gondry er to af mine store forbilleder, så det var overvældende at møde begge på samme dag. Nathalie Portman var meget entusiastisk ligesom Stella McCartney, som var vild med mine optagelser, så det var en debut, som var svær at glemme,« fortæller Marco Sandeman, som med blod på tanden selv tog initiativ til at lave sit næste McCartney-projekt.

Inspireret af sangen »22«, som gav ham en klar vision det øjeblik,

»MCCARTNEY OG GONDY ER TO AF MINE STORE FORBIL- LEDER, SÅ DET VAR OVER- VÆLDENDE AT MØDE BEGGE PÅ SAMME DAG. NATHALIE PORTMAN VAR MEGET EN- TUSIASTISK LIGESOM STELLA MCCARTNEY, SOM VAR VILD MED MINE OPTAGELSER, SÅ DET VAR EN DEBUT, SOM VAR SVÆR AT GLEMME«

Paul McCartney i Sandemans første »Fireman«-video, »Sing the Changes«. »Det er altid smaddersjovt at arbejde med Marco. Han er meget opfindsom, og jeg mener, at han er et stort talent,« siger Paul McCartney om Sande-

Marco Sandeman.

computerkunst har ført til, at den unge danske instruktør Marco Sandeman sit femte videoprojekt for den 67-årige eks-beatle, Paul McCartney.

han hørte den, forskansede han sig i en tom lade på sine forældres ejendom i Sydfrankrig. Udstyret med tændstikker, stjernekastere, fyrværkeri og halm, som han lagde i en cirkel, skabte han små brande og kastede med maling, som han tog stillbilleder af med sin mors, fotografen Pia Trydes, kamera.

Efter en uges optagelser stykkede han det hele sammen til en lille film, som han sendte til Paul McCartney.

I september sidste år havde filmen premiere foran 40.000 tilskuere i Tel Aviv, hvor popstjernen optrådte for første gang efter, at The Beatles i 1965 var blevet forment adgang på grund af deres moralsk fordærlige adfærd og lange hår. Marco Sandeman var med for at lave en dokumentar over turen, der startede i popstjernens privatfly og inkluderede et besøg til en skole i de palæstinensiske områder.

»Da vi fløj derned, fortalte Paul, hvordan min »222«-film minde ham om nogle eksperimenter, som han havde lavet med et 16 mm-kamera i 1960'erne, hvor han filmede nærbilleder af lysdetaljer og dernæst dobbelteksponerede filmen med tilfældige skud,« fortæller den unge dansker, som før rejsen havde indspillet sin første »Fireman«-video, »Sing the Changes« med popstjernen. Da den udkom sidste år, havde den i løbet af en måned over 18 millioner hits på nettet alene i Frankrig.

Videoen er i den surrealistiske genre og viser byggestilladser og moderne huse, menneskesilhuetter, der er fyldt ud med farve og trafiklys, der har form af abstrakte figurer. En amerikansk universitetslærer analyserede den på nettet i en flere sider lang disputats.

»Men mine videoer betyder ingenting. De er blot en mulighed til at eksperimentere med specielle effekter,« forsikrer Marco Sandeman med et smil.

Meget apropos »Fireman«-projektet har ild og bål ofte været omdrejningspunkt i Marco Sandemans videoer. Siden han var ti år gammel, har han eksperimenteret med at lave film med sine to brødre, Philip og Oliver – sidstnævnte er søn af musikeren Kasper Winding og ti år ældre end Marco. Mere end én gang stoppede drengene deres gamle pyjamas med halm, som de satte ild til og filmede, når de var kommet hjem fra skole – en traditionel in-

stitution i deres barndoms West Sussex, hvor man skulle have shorts på året rundt, kalde lærerne for Sir og holde døren for dem.

Da Marco Sandeman senere kom på den mere frisindede kostskole, Bedales, talte skolekammeraterne sangeren Lily Allen og medlemmerne af The Kooks, som senere skulle blive Marcos samarbejdspartnere.

For fem år siden lavede han sin første video for Kasper Winding, »Slow Mo«, som han i dag betegner som »fuld af tekniske fejl«.

På længere sigt er målet at lave spillefilm. Lige nu arbejder Marco Sandeman på et manuskript til en serie, der skal vises på internettet. Modsat traditionelle tv-serier, der er begrænset til et vist antal minutter, er der carte blanche på nettet. Budgetterne er minimale, ligesom når man i dag laver musikvideoer, hvor konkurrencen er større end nogensinde.

»Folk udgiver deres egne plader og videoer, og der har aldrig før eksisteret så mange unge bands. En stjerne som Paul McCartney er af en kaliber, som ikke længere findes,« fortæller Marco Sandeman, som også har lært meget af arbejdet med sin 40 år ældre mentor.

»Den vigtigste ting har været at se, hvor bredt han favner – fra pop til klassisk til avantgarde, og så maler han også og skriver fortællinger. Han er meget produktiv og har altid gang i noget. Det er en god måde at være tidssvarende og hele tiden lære nye ting. Han er et godt eksempel for andre at blive ældre på.«

Marco Sandemans musikvideoer med Paul McCartney kan ses på You Tube.

m-s@berlingske.dk